

RIKSDAGENS SVAR 48/2001 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av 16 och 33 § sjukförsäkringslagen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om ändring av 16 och 33 § sjukförsäkringslagen (RP 55/2001 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 11/2001 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om ändring av 16 och 33 § sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 16 och 33 §, dessa lagrum sådana de lyder, 16 § i lagarna 1119/1983, 1714/1991 och 1500/1995 samt 33 § i lagarna 742/1970 och 1025/1997, som följer:

16 §

Dagpenningen per dag är 70 procent av en trehundrededel av den försäkrades vid beskattningen konstaterade arbetsinkomster under det kalenderår som anges i förordning av statsrådet, till den del arbetsinkomsterna inte överstiger 130 000 mark. Överstiger arbetsinkomsterna 130 000 mark men inte 200 000 mark, är dagpenningen beträffande den del som överstiger 130 000 mark 40 procent av trehundredelen av det belopp som överstiger 130 000 mark. Överstiger arbetsinkomsterna 200 000 mark, är dagpenningen för den del som överstiger 200 000 mark 25 procent av trehundredelen av det belopp som överstiger 200 000 mark. Om arbetsinkomsterna är lägre än 5 000 mark betalas inte dagpenning.

Med arbetsinkomst avses löneinkomst av anställnings- eller tjänsteförhållande och därmed

jämförbar personlig inkomst samt sådan arbetsinkomst för respektive år som avses i lagen om pension för företagare (468/1969) och lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969). Som arbetsinkomst betraktas dock inte royaltyer, betalningar till en personalfond, kontanta vinstpremier, vinstutdelning eller sådan förmån som uppstår genom användning av anställningsoption enligt 66 § inkomstskattelagen (1535/1992) eller sådan på anställningsförhållande baserad prestation som bestäms utifrån en förändring i värdet på en aktie i ett bolag.

Som arbetsinkomst för en sådan försäkrad som är befriad från försäkringsskyldigheten enligt lagen om pension för lantbruksföretagare eller lagen om pension för företagare eller som enligt nämnda lagar inte är skyldig att uppta försäkring beaktas i inkomstskattelagen avsedd förvärvsinkomstandel av näringsverksamhet, jord-

bruk och sammanslutning, löneinkomst av eget företag eller jordbruk, arbetsersättning i anslutning till företagsverksamhet och förvärvsinkomst av renskötsel.

Inkomster som beskattats enligt uppskattning enligt 27 § 1 mom. lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) på grund av att skattedeklaration inte har inlämnats, skall inte beaktas som arbetsinkomst.

När arbetsinkomsten fastställs skall i 93—95 § inkomstskattelagen avsedda utgifter för inkomstens förvärvande avdras från löneinkomst av anställnings- eller tjänsteförhållande och från därmed jämförbar personlig inkomst.

Folkpensionsanstalten har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter årligen och senast före utgången av varje kalenderår få uppgifter av skatteförvaltningen om varje skattskyldigs sådan löneinkomst och därmed jämförbar personlig inkomst enligt 2 mom. som har konstaterats vid beskattningen för det föregående kalenderåret samt om beloppet av arbetsinkomst enligt lagen om pension för lantbruksföretagare och lagen om pension för företagare, om i 3 mom. avsedda förvärvsinkomster, om beskattning enligt uppskattning och om utgifter för inkomstens förvärvande samt övriga sådana uppgifter i skatteförvaltningens besittning som är nödvändiga för fastställandet av arbetsinkomsten.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om vad som avses med arbetsinkomst.

33 §

En försäkrads sjukförsäkringspremie fastställs på basis av den inkomst som beskattas i kommunalbeskattningen med de undantag som föreskrivs nedan. Premiens storlek bestäms särskilt genom lag.

Den del av utlandsarbetsinkomst enligt 77 § inkomstskattelagen som betalas i form av pengar skall beaktas då det sammanlagda beloppet av den beskattningsbara inkomst som läggs till grund för försäkringspremien fastställs. Till den del av utlandsarbetsinkomsten som betalas i

form av pengar hänförs inte sådana ersättningar som arbetsgivaren betalar för utgifter för arbetet till den del dessa ersättningar är skattefria enligt inkomstskattelagen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Om en försäkrad är försäkrad med stöd av lagen om pension för lantbruksföretagare eller lagen om pension för företagare, används som grund för sjukförsäkringspremien sådan arbetsinkomst för respektive år som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare och lagen om pension för företagare till den del denna arbetsinkomst ersätter

1) förvärvsinkomstandelen av jordbruk eller näringsverksamhet,

2) förvärvsinkomstandelen för delägare i sammanslutning som avses i 39 eller 40 § inkomstskattelagen eller delägarens eller dennes familjemedlemmars lön från sammanslutningen,

3) värdet av leveransarbete,

4) nettoinkomst av skogsbruk,

5) förvärvsinkomst av renskötsel,

6) en familjemedlems eller en dödsbodelägars löneinkomst av jordbruk eller företagsverksamhet,

7) arbetsersättning från eget företag,

8) lön från ett aktiebolag eller något annat bolag i fråga om en sådan arbetstagare som inte anses stå i anställningsförhållande till bolaget i fråga, samt

9) förvärvsinkomstandelen av dividend som en delägare får från ett bolag samt förtäckt dividend i fråga om en sådan arbetstagare som inte anses stå i anställningsförhållande till bolaget i fråga.

Om den försäkrade är försäkrad med stöd av lagen om pension för lantbruksföretagare eller lagen om pension för företagare, avdras inte den försäkringspremie som betalats med stöd av lagen om pension för lantbruksföretagare eller lagen om pension för företagare när sjukförsäkringspremien fastställs.

När sjukförsäkringspremien fastställs enligt 3 och 4 mom. iakttas i tillämpliga delar vad som bestäms om beräkning av den beskattningsbara inkomsten vid kommunalbeskattningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

Lagens 33 § tillämpas första gången på försäkrades sjukförsäkringspremier som fastställs för 2002. Lagens 33 § 3 och 4 mom. tillämpas första gången när sjukförsäkringspremien för 2003 fastställs, dock så att vid förskottsuppbörd iakttas dessa bestämmelser första gången 2004.

Om arbetsoförmåga eller rätt till förmån inträder mellan den 1 juli 2001 och den 31 december 2003, tillämpas den i 16 § 2 mom. avsedda arbetsinkomsten enligt pensionslagarna som grund för dagpenning enligt sjukförsäkringslagen när arbetsinkomsterna uppskattas på det sätt som

anges i 17 § sjukförsäkringslagen och 10 § sjukförsäkringsförordningen (473/1963).

Genom denna lag upphävs 8 § och 9 § 2 mom. sjukförsäkringsförordningen av den 4 juli 1963, sådana de lyder, 8 § i förordningarna 630/1973, 1067/1975 och 650/1994 samt 9 § 2 mom. i förordning 1215/1996.

De markbelopp som anges i 16 § motsvarar det för 1996 fastställda indextal som avses i första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 1 juni 2001